

Fohász: „Ne féljete! Álljatok helyt, és meglátjátok, hogyan szabadít meg ma az ÚR benneteket! Mert ahogyan ma látjátok az egyiptomiakat, úgy soha többé nem fogjátok látni őket. ¹⁴Az ÚR harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg!” (2Móz 14,13.14.)

Ének: 392:1-5 „Az egyháznak a Jézus a fundamentuma...”

Ima: Uram, Te aki legyőzted a halált és feltámadtál a halálból kérlek add, hogy soha ne feledjem, hogy Te minden nap velem vagy a világ végezetéig.

Ezzel a hittel hívlak ma segítségül, hogy amikor Igéd olvasom, akkor kérlek nyisd meg az én értelmem, hogy hadd értem mindazt, ami által ma hirdeted felém a Te felfoghatatlan nagyságod.

Te aki együttérző Isten vagy, lásd meg az én nyomorult helyzetem és segíts abban, hogy ne veszítsem el beléd vetett bizalmam. Segíts, hogy az általam vélt teher által is növekedjek lélekben és hitben. Add, hogy lelki szemeimmel lássam és érezzem, hogy semmi nem választhat el tőled, a Te kegyelmedtől és szeretetedtől, amit az Úr Jézus Krisztusban megmutattál nekünk.

Lelki közösségként megvalljuk előtted, hogy olykor téves úton járnak a mi gondolataink és tetteink, de kérünk könyörülj rajtunk és világosítsd meg a mi elménk, hogy hadd értsük a mai üzeneted.

Könyörülj rajtunk, és sokszori tanácstalanságunkban, kérünk Te vezess bennünket, és mutasd meg azt az utat, amelyen járnunk kell.

Könyörülj rajtunk, és kísértéseinkben, gyengeségeinkben, kérünk Te támogass igazságod jobbjaival.

Könyörülj rajtunk, s használd ezt az időszakot arra, hogy közelebb kerüljünk Hozzád, keresni tudjunk minden nap, hogy felismerjük olyan oldalaid, amelyek eddig rejtve voltak előlünk.

Könyörülj a mi szeretteinken országhatáron belül és kívül, légy mindazokkal, akik betegséggel küzdenek, és kérünk Te vigasztald a mi gyászolóinkat, add Lelked erejét, hogy hálával a szívükben tudjanak búcsúzni attól az édesanyától, feleségtől és nagymamától, akit Tőled kaptak ajándékba. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk őrizd meg bennünket, s ajándékozz meg ma is békességgel, ami minden emberi értelmet felülhalad. Ámen

Ószövetségi alapige: Józsué könyve 11,1-9

„¹Amikor meghallotta ezt Jábín, Hácór királya, üzenetet küldött Jóbábhöz, Mádón királyához, Simrón királyához, Aksáf királyához ²és azokhoz a királyokhoz, akik az északi hegyvidéken laktak, meg a Kinnerettől délre levő síkságon, Sefélá-alföldön, meg a Dór mellett levő nyugati dombvonulaton; ³a keleten és nyugaton lakó kánaániakhoz, az emóriakhoz, a hettitákhoz, a perizziekhez és jebúszikhoz a hegyvidékre és a Hermón alatt lakó hivviekhez Micpa földjére. ⁴Ezek kivonultak egész táborukkal. Annyi volt a nép, mint a tenger partján a homok; ló és harci kocsi is igen sok volt. ⁵Mindezek a királyok egyesültek, és amikor megérkeztek,

közösen ütöttek tábornak a Méróm vizénél, hogy harcoljanak Izráel ellen. ⁶Akkor ezt mondta az ÚR Józsuénak: Ne félj tőlük, mert holnap ilyenkor Izráelnek adom mindnyájukat halálra sebezve. Vágd át lovaik inát, és gyűjtsd fel harci kocsijaikat! ⁷Józsué hirtelen rájuk tört egész hadseregével a Méróm vizénél, és megtámadta őket. ⁸Az ÚR pedig Izráel kezébe adta őket. Megverték, és üldözték őket Szidón-Rabbáig és Miszrefót-Májimig, és a Micpe-völgyig kelet felé. Megverték őket, senkit sem hagytak elmenekülni. ⁹Úgy tett velük Józsué, ahogyan meghagyta neki az ÚR: Lovaik inát átvágatta, harci kocsijaikat pedig fölgyújtotta.”

Józsué hódításai Istennek köszönhetően sikeresek voltak. Miután már az ország középső és déli területét sikerült meghódítani, itt egy terjeszkedés van előttünk észak felé. Jabin király az emberi erőben és a harci kocsik mennyiségében bízva szövetségre lépett az északon uralkodó királyokkal és népekkel. Annyian voltak, mint a tenger partján a homok. Első hallásra ijesztő mennyiség, mintha esélye sem lett volna a választott népnek ellenük, főleg amikor hangsúlyozva van a lovak és a kocsik sokasága is.

Józsué megnyugvása és békessége egyedül abból származott, hogy Isten szólt hozzá, megnyugtatta. „Ne félj tőlük...” Amikor Isten biztosítja választottait afelől, hogy mellettük áll, az mindennél erősebb, többet ér, mint a lovak vagy harci kocsik ereje, az Ő ereje minőségében rejlik. Olyan, mintha a következő ókeresztényen áldó imádság áldásai teljesülnének a választott személy életében:

Az Úr legyen előtted, hogy az igaz útra vezessen téged! Az Úr legyen melletted, hogy karjaiba zárjon, és oltalmazzon téged! Az Úr legyen mögötted, hogy megőrizzen téged a gonoszok álnokságától! Az Úr legyen alattad, hogy felfogjon, ha elesel, és kihúzzon téged a csapdából! Az Úr legyen benned, hogy megvigasztaljon téged, ha szomorúság nehezedik szívedre! Az Úr legyen körülötted, hogy megvédjen téged, ha ellenség ront rád! Az Úr legyen fölötted, hogy áldás szálljon rád! Így áldjon meg téged a jóságos Isten.

Józsué engedelmességet mutatott. A *mikor?, hogyan?, hol?* kérdéseire Isten válaszolt, még mielőtt bármit is kérdezt volna, s ő azt tette, amit mondott. A lovak lebénultak, a kocsik égtek, és ők terjeszkedtek észak és északkelet felé.

Minden időben elég megmaradni a hitben és emlékezni arra, hogy Isten mit tett eddig értünk. Mert Ő megszabadította a választott népet Egyiptomtól, itt ebben a történetben láthatjuk, hogy kész volt megszabadítani és győzelmet adni számtalan királlyal és néppel szemben. A húsvéti ünnepkörben láthatjuk, hogy Ő Fia által elvégezte az ember legnagyobb szabadítását. S mi még mindig panaszkodunk, félünk, aggódunk, zúgolódunk, mikor?, hogyan?, hol?, meddig? kérdéseinkkel ott állunk az Úr előtt, mint, akik nem tudnak vesztig maradni és megérteni, hogy az Úr harcol értük.

Halljuk meg ma látható és láthatatlan ellenségeinkkel szemben Isten áldását, amelyben megerősít abban, hogy minden időben mellettünk áll, és harcol értünk.

„Ne félj tőlük...!”

Ének: 78:1 „Hallgass én népem az én törvényemre...”

Újszövetségi alapige: Lukács evangéliuma 24,36-49

„Miközben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: „Békesség nektek!”³⁷ Azok megrettentek, és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak.³⁸ Ő azonban így szólt hozzájuk: „Miért rémültetek meg, és miért támad kétség a szívetekben?³⁹ Nézzétek meg a kezemet és a lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok. Mert a szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van.”⁴⁰ És ezeket mondva, megmutatta nekik a kezét és a lábát.⁴¹ Mikor pedig még mindig nem mertek hinni örömeikben, és csak csodálkoztak, megkérdezte tőlük: „Van-e itt valami ennivalótok?”⁴² Erre adtak neki egy darab sült halat.⁴³ Elvette és szemük láttára megette.⁴⁴ Majd így szólt hozzájuk: „Ezt mondtam nektek, amikor még veletek voltam: be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam a Mózes törvényében, a próféták könyvében és a zsoltárokbán.”⁴⁵ Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írásokat,⁴⁶ és így szólt nekik: „Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül,⁴⁷ és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve.⁴⁸ Ti vagytok erre a tanúk.⁴⁹ És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel.”

A tanítványok együtt voltak, és Jézusról beszéltek. Elmondták egymásnak, hogy valóban feltámadt az Úr, megjelent, velük ment az úton, s felismerték Őt a kenyér megtöréséről. S akit emlegettek közben megjelent nekik. Ott állt közöttük, ami azt váltotta ki, hogy megrettentek és féltek.

De még a reakciójuk előtt békességet kívánva köszönti őket, hiszen Ő az aki tudja, hogy az ember milyen könnyen elveszíti békességét. Elég egy hír, elég egy nem várt esemény, egy személy, elég ha nem úgy történik valami, ahogy az ember hitte, hogy történni fog. Amíg az ember saját meglátása szerint hisz valamit, s azt hiszi, hogy jól hiszi addig minden megváltozik, amikor Jézus személyére fény derül. Amikor már nem az ember találgat, hogy mit lát-kit lát, hanem bemutatkozik az élő és feltámadott Krisztus: „...én vagyok.”

A hallás és a látás után a tapintásukat is használja, hogy érzékeljék, hogy valóban Ő az. Bizonyosságot tesz az Úr Jézus Krisztus önmagáról a tanítványok előtt, mint Feltámadott Úrról.

S „még mindig nem mertek hinni örömeikben”. Ha örülök egy eseménynek, akkor annak csak pozitív velejárói lehetnek. Vagy nem? Miért nem mertek hinni? Mi történhet az emberrel, ha hisz az örömeikben és hisz a feltámadásban? Miért bénítja meg a hitünket a feltámadás ténye? Hiszen mai napig nem tudunk ezzel mit kezdeni. Mert míg a születés az olyan mindennapi, a halál részéről mindenkinek megvan a maga vesztesége és elengedése, de miért nem tudunk hinni abban, hogy amilyen mélyre tud húzni az elmúlás gondolata és ténye, annyira magasra, sőt magasabbra emelhet bennünket a feltámadásba vetett hit. Ezt elég hinni, elég elfogadni az értünk feltámadott Úr személyét, köszönését és mai látogatását is az Ige által.

„Ezt mondtam nektek, amikor még veletek voltam: be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam a Mózes törvényében, a próféták könyvében és a zsoltárokbán.”

Nem emlékeznek az akkori tanítványok, de a mai tanítványok is mintha Alzheimer-kórban szenvednének: a gondolkodás és a megismerési funkciók beszűkülnek. Egy folyamatos leépüléssel jár ez a betegség, de lelki értelemben ez sokkal veszélyesebb.

Jézus az értelem felett áll. Ő az, aki a félelmet, az aggodalmaskodást, a csodálkozást és a hitetlenséget felülírja, Aki értelmet formál és ajándékozik. Ő az, Aki „akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írásokat”.

Jézus ma is kész értelmet adni, ma is kimunkálja Szentlelkével azt a hitet, ami mindenkinek felé emel, ami emlékezni tud arra, hogy mit mondott az Úr Jézus Krisztus, mit tett és miért tette:

„Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell...” - „Érted is, amit olvasol?” (ApCsel 8,30b)

„... de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül...” - „Érted is, amit olvasol?” (ApCsel 8,30b)

„...és hirdetni kell az ő nevében a megtérést...” - „Érted is, amit olvasol?” (ApCsel 8,30b)

„...és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve.” - „Érted is, amit olvasol?” (ApCsel 8,30b)

„Ti vagytok erre a tanúk.” - „Érted is, amit olvasol?” (ApCsel 8,30b)

Jézus megígéri, hogy elküldi azt, akit az Atya ígért. Ő lesz majd az a Pártfogó, aki a mindenkori tanítványoknak eszébe juttat mindent. -, A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” Ámen

Ima: Imádkozunk a következő ifjúsági ének szavaival:

Igéd lámpás, utamon fény. Örök élet, erő és remény. Hadd értsem, hadd éljem, hadd szóljam, hadd halljam, kövessem, szeressem az élet szavát. El nem felejttem beszédedet, szívembe forgatom Szent Igédet, követlek mesterem vezess tovább, hadd vegyem észre a lábad nyomát.

Hadd vegyem észre majd, hogy hordoztál szüntelen, karodba vettél és vittél egy életen át. Ámen

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen. ²⁸Hallottátok, hogy én megmondtam nektek: elmegyek, és visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örülnétek, hogy elmegyek az Atyához, mert az Atya nagyobb nálam.” (Jn 14,27.28.)

Ének: 479:1-4 „Hinni taníts, Uram, kérni taníts!”